בעל שם טוב על התורה — צו

איתא כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה (עי' גמרא מנוחות דק"י ע"א), כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה הוא נותן מוחין באותן הדיבורים, מפני שהיו המוחין בתחלה בהעלם מלובשים באותן הדיבורים, ועכשיו הוא מפשיט אותם מהלבוש, ומתגלים ומתגדלים, וזהו קישוטי כלה, וכן כשהוא מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו, הוא נותן מוחין באלו הדיבורים, [ולכן] כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, מפני שכאשר הוא מדבק באותן הדיבורים ביראה ובאהבה, אז הוא נותן חיות חדש באלו הדיבורים, אף על פי שנתקלקלו מחמת חטאים, אף על פי כן הם לבושין דמלכא, אבל כשהיה בית המקדש קיים והיה מקריב קרבן עולה, היה נותן כח אף בעולם המעשה:(לקוטי אמרים ד"ג ע"ג, והוא בקיצור בכש"ט ח"ב ד"ג ע"ב).

אם על תודה יקריבנו. לפעמים יכול להמשיך טובות על ידי הדיבורים שהוא מדבר, למשל אם הוא בשביה, ידבר מאותו ענין ארבעה צריכין להודות וכו' (ברכות דנ"ד ע"ב), וכן כשחולה באיזה אבר ידבר באותו ענין בספירות העליונים השייכים לאותו אבר:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"א, לק"א ד"ד ע"ב)

במדרש (רבתי פרשה ט') אם על תודה יקריבנו הה"ד (משלי י"ד:ט') אוילים יליץ אשם, א"ר יודן הטפש הזה מתרגם חובתו בפיו, שמעתי בשם הרב האלהיי וכו' הבעל שם טוב ז"ל שהיה מרגלא בפומיה לומר, כל חטא שעושה אדם בלילה מוכרח הוא להגיד בפיו ביום לפני הבריות מה שעשה, אך אזנים אין להם להבין דבריו, וגם הוא אינו מרגיש בעצמו מה שפיו מעיד עליו: ופעם אחת נסע בדרך עם החברייא ז"ל, אמר להם דעו שאותו עגלון בעל נדה באותו הלילה, תמהו ואמרו לא שמענו ממנו שום רמז כל היום, מיד שמו נפשם ולבם לשמוע מפי זה העגלון כל מה שידבר באותו היום עד הלילה, כיון שהגיע סמוך לשקיעת החמה, בא לאיזה אכסניא באם הדרך, וקפץ העגלון להבית, והם הלכו אחריו לשמוע מפיו איזה דבר ורמז מזה הנ"ל, שמעו שאמר העגלון לבעלת הבית, מכור לי יי"ש, ומזגה ונתנה לו ורצה לשתות, אמרה לו המתן עד שאתן לך כוס אחר, כי זה הכוס לא נטבל, השיב העגלון מה בכך שלא נטבל, וכששמעו החברייא ז"ל שמחו והודו לה' כי טוב, (וחלק) [שחלק] מחכמתו לצדיקיו ויראיו, ואז ראו כי דבר ה' בפיו אמת:(שפתי צדיקים פ' מטות).

סליק פרשת צו בס"ד